

A Fővárosi Ítéletábra a Magyar György és Társai Ügyvédi Iroda (fél címe 3, ügyintéző: dr. Magyar György ügyvéd) által képviselt felperes neve (....) felperesnek, a dr. Erdős Tamás ügyvéd (....) és a Budapesti 71. számú Ügyvédi Iroda (..., ügyintéző: dr. Nagy Gergely Tamás ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen tisztességtelen piaci magatartás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2018. január 12. napján kelt 27.G...../2014/74. számú rész- és közbenső ítélete ellen az alperes 75. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

r é s z- é s k ö z b e n s ő í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság rész- és közbenső ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Köteles az alperes 15 napon belül a felperesnek 10.000 (Tízezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget megfizetni.

A rész- és közbenső ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság rész- és közbenső ítéletével megállapította, hogy az alperes tisztességtelen piaci magatartást valósít meg azzal, hogy kaputelefonokat olyan jellegzetes külsővel állít elő és hoz forgalomba, amelyről a felperes által gyártott kaputelefonokat szokták felismerni, továbbá azzal, hogy kaputelefonokat CODEFON elnevezéssel állított elő és hozott forgalomba. Eltiltotta az alperest a fenti magatartásoktól és kötelezte, hogy a www.k...hu weboldalon 60 napon belül közölje az alábbi szövegezésű közleményt: „A bíróság jogerősen megállapította, hogy a **D-Q. Kft.** megsértette a jellegbitorlás tilalmát azzal, hogy kaputelefonokat CODEFON elnevezéssel, továbbá olyan jellegzetes külsővel állított elő és hozott forgalomba, amelyről a felperes neve által gyártott kaputelefonokat szokták felismerni.”. Kötelezte az alperest, hogy a fenti kaputelefonokat vonja ki a forgalomból és semmisítse meg. Kötelezte az alperest, hogy szolgáltatson adatot az általa gyártott CODEFON, illetve DP3000 elnevezésű kaputelefonok terjesztésében 2013-tól részt vevő forgalmazókról, valamint az ilyen termékek értékesítésével elért forgalomról havi és forgalmazónkénti bontásban.

Megállapította továbbá az alperes teljes kártérítő felelősségét a fenti magatartásokkal okozati összefüggésben álló, a felperest ért károkért. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

A tényállás szerint **A. L.-né** az 1990-es évek második felében kaputelefonok gyártására és forgalmazására irányuló együttműködést alakított ki az **E-V. Bt.**-vel, valamint az alperes tagjának és ügyvezetőjének, **D. I.-nak** a tulajdonában álló **D. és Tsa Bt.**-vel. Az **E-V. Bt.** gyártotta az elektronikai paneleket, kezdetben a központi egység fémdobozát is, ezeket összeszerelte az **A.-né** által biztosított fém- és műanyag alkatrészekkel, becsomagolta a szintén tőle kapott csomagolóanyagba. Az így

készült terméket A.né kezdetben EVKT, majd Codefon kaputelefon néven értékesítette. A D. és Tsa Bt. logisztikai, szállítási feladatokat végzett, és biztosította a kapcsolattartást az E-V. Bt. és A. L.-né között. A. L.-né egyéni vállalkozó szerepét 2002-ben az általa és A. L. által alapított felperes, a D. és Tsa Bt. szerepét pedig a 2004-ben alapított alperesi cég vette át anélkül, hogy az együttműködés tartalma változott volna. 2004-2005-ben az alperes elektronikai paneleket kezdett gyártani, és ezekkel ugyanúgy végezte az összeszerelést és a csomagolást, mint a másik bt.

A. L.-né, majd a felperes a piacon lévő termékektől megkülönböztethető, jellegzetes színnel, formai jegyekkel rendelkező kaputelefonból jelentős mennyiséget értékesített, és intenzív marketingtevékenységet folytatott a Codefon megjelölés ismertté tétele érdekében. Az alperes 2013-ban az E. E. Kft. üzletében, illetve az ezen cég által üzemeltetett „k...hu” webáruházban Codefon elnevezéssel, a felperesi termékhez hasonló külsővel kaputelefonokat értékesített. A felperes 2013. november 29-i elsőbbséggel védjegyjogot szerzett a Codefon szóra. Az alperes 2013. decemberétől változatlan külsővel, de DP3000 név alatt gyártja és forgalmazza kaputelefonjait.

A felperes módosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes a Codefon megjelölés jogosulatlan használatával, valamint a DP3000 megjelölésű digitális kaputelefon központok gyártásával és forgalmazásával a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. (Tpv.) 2. §-ába ütköző tisztességtelen piaci magatartást, továbbá 6. §-ába ütköző jellegbitorlást valósít meg. Kérte az alperest eltiltani a Codefon megjelölés használatától, és a DP3000 elnevezésű digitális kaputelefon központok vagy bármilyen Codefon megjelöléssel ellátott kaputelefon rendszer vagy elemei gyártásától és forgalomba hozatalától. Elégtételre a N. és a B. című országos napilapokban, továbbá a „k...hu” weboldalon tartott igényt, úgy hogy az általa megszövegezett közleményt az alperes saját költségén legyen köteles közzétenni. Kérte az alperest a már legyártott jogsértő termékek, alkatrészek forgalomból való kivonására, és azoknak, valamint az előállításukhoz szükséges különleges eszközöknek a megsemmisítésére kötelezni. A 2009. március 1. és 2014. február 28. közötti időszakra vonatkozóan adatszolgáltatásra is kérte az alperest kötelezni. Végül 8.000.000 forint vagyoni és 2.000.000 forint nem vagyoni kártérítésre és ezek 2014. január 1-től számított késedelmi kamatára is igényt formált.

Az alperes elsődlegesen elévülésre hivatkozott, és érdemben is vitatta a kereset jogalapját.

Az elsőfokú bíróság a jogsértés és az objektív jogkövetkezmények tekintetében a Pp. 213. § (2) bekezdése alapján részítélettel a keresetet részben alaposnak találta, a Pp. 213. § (3) bekezdése alkalmazásával meghozott közbenső ítélettel pedig a kártérítési kereset jogalapját fennállónak találta.

Rámutatva, hogy a sérelmezett magatartás folyamatos a Tpv. 88. § (1)-(2) bekezdései alapján elvetette az alperes elévülési kifogását. Mivel az alperes 2013 végén - 2014 elején még Codefon, utána DP3000 néven gyártja és forgalmazza a sérelmezett terméket, így az elévülés a keresetlevél előterjesztésekor meg sem kezdődött. Ha pedig a magatartás befejezett, akkor a Ptk. 326. § (2) bekezdése szerint az elévülés mindaddig nyugszik, amíg a sérelmet szenvedett hitelt érdemlő tudomást szerez a kifogásolt magatartást tanúsító személyéről. Ez a felperes alperes által nem cáfolt állítása szerint 2013 novemberének a végén történt, ekként a keresetlevél 2014. február 5-ei benyújtása a Ptk. fenti szabályában meghatározott határidőben történt.

A Tpv. 2. §-ának szubszidiárius jellegére tekintettel a törvényszék először a Tpv. 6. §-a körében vizsgálódott. Rögzítette, miszerint jelen esetben a termék a kész kaputelefon, nem pedig az abban lévő elektronika, nyomtatott áramköri panel, bármely más alkatrész vagy a szoftver. Ezért

közömbös, hogy utóbbi kinek a fejlesztése vagy a felperes rendelkezik-e azokkal a műszaki leírásokkal, amelyek a kaputelefon elektronikájához szükségesek. A kérdés az volt, hogy a Codefon kaputelefon a felperes terméke-e, ezt a törvényszék a peres felek, a tulajdonosi körükhöz köthető előző vállalkozások, valamint az **E-V. Bt.** közötti üzleti kapcsolat fényében értékelte, arra is figyelemmel, hogy a hosszú ideig tartó együttműködés írásban megkötött szerződés nélkül zajlott. Az eljárás bírósága tanúkat hallgatott ki. Különös súllyal vette figyelembe az **E-V. Bt.** ügyvezetője és tulajdonosa **V. Z.** vallomását, kihallgatta továbbá **J. A., V. S., F.L.P.** és **P. Gy.** tanúkat. Helyszíni tárgyalást tartott a felperes székhelyén lévő üzemben, ahol megállapította, hogy ott gyártási tevékenység folyik, a felperes képes a termék előállítására, amit igazoltak az ennek során használt eszközök beszerzésére vonatkozó iratok is. Az okiratokból az is kitűnt, hogy 2011-2012-ben az alperes bevételeinek túlnyomó részét a felperes megrendeléseire biztosították, vagyis harmadik személyek felé eladásai viszonylag csekély mértékűek voltak és ehhez képest a felperes termékei a fogyasztók jóval szélesebb köréhez jutottak el. A bizonyítás eredményeként az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a **D.** és **Tsa Bt.**, majd az alperes kezdetben a gyártásban és az értékesítésben nem vett részt, kizárólag logisztikai, szállítási, anyagbeszerzési feladatokat láttak el, a késztermék gyártója **A. L.-né**, utána a felperes volt. Az **E-V. Bt.**, később mellette az ugyanolyan tevékenységet végző alperes a termék szempontjából részegységnek minősülő elektronikai elemeket gyártották. A termékkel a piacon **A.-né**, majd a felperes jelent meg, az értékesítést, a termék ismertetését ő végezte, a gyártó tehát a felperes.

A jellegbitorlás további tényállási elemeit vizsgálva megállapította, hogy a felek nem vitásan versenytársak, hiszen mindketten a kaputelefonok magyarországi piacán tevékenykednek. Az alperes által alkalmazott megjelölések közül a Codefon esetében az egyezést nyilvánvalónak találta, hiszen a felperesi termékek is ezen a néven jelennek meg. A szóban forgó termékek összetéveszthetőségének értékelésénél az átlagosan tájékozott, figyelmes és értelmes fogyasztó modelljéből indult ki. Hangsúlyozta, miszerint a külső jegyeknek van relevanciája, ezért közömbös, hogy szakember különböztetni tud-e a perbeli termékek elektronikai paneljei között. Megállapította, hogy az érintett termék külsők között az egyetlen eltérés a hangszórónyílások számában van, ebből a felperesnél három, az alperesnél négy van, amit még a szakembernek tekinthető **V. Z.** sem észlelt. Az összetéveszthetőséget alátámasztotta az **E. E. Kft.** üzletében történt próbavásárlásról felvett közjegyzői okirat. Emellett az elsőfokú bíróság szakértői bizonyítást is lefolytatott, aki a felperesi, illetve az alperes Codefon és DP3000 elnevezésű termékeit is megvizsgálta és megállapította, hogy a részegység méretek, a kivágások, a furatok és a felirati szita a gyártási pontosságon belüli eltéréssel megegyeznek, a kaputelefonok alkotórészei egymással kompatibilis rögzítésűek. Az előlap és a keret szürke, a lakozott festésben való eltérés minimális, a billentyűzet panel mérete, feliratai, betűtípusa megegyezik. Egyedüli eltérés a hangszórónyílások számában van a fentiek szerint. A Magyarországon kapható kaputelefonokat ábrázoló fotókból az is kitűnt, hogy olyan mértékű egyezés, mint ami a felek termékei között van semelyik másik típus esetében nincs. Mindezek alapján a törvényszék úgy ítélte meg, hogy a felperesi kaputelefonnak jellegzetes neve és külseje van, a felek termékei pedig egyértelműen összetéveszthetők.

Az elsőfokú ítélet indokolása szerint aggálytalanul megállapítható a Codefon típusú kaputelefonok ismertsége, és hogy azt a fogyasztók a felpereshez kötik, ezen az sem változtat, hogy az alperes csekély mennyiségben 2013 előtt értékesített Codefon néven termékeket harmadik személyeknek. Ezt a megítélést támasztja alá **B.I.A.** vallomása, az általa csatolt fotók, **A. L.-né**, később a felperes kiállításokon, nemzetközi vásárokon való részvétele a Codefon termékekkel, továbbá az is, hogy a felperes cégneve, domain neve, honlapja, e-mail címe is tartalmazza a Codefon szót, és ezt prospektusaiban, hirdetéseiben, reklámanyagaiban is következetesen használja. Ez az intenzív, védjegyszerű használat alapozta meg a védjegyvoltalmat is. Az ítélet hangsúlyozta, miszerint a

felperes okiratokkal igazoltan jelentős erőfeszítéseket tett annak érdekében, hogy a kaputelefonokat, mint saját termékét ismertté tegye a piacon. Az alperes gyártási tevékenységéről azonban a legközelebbi üzleti partnerei, azaz a felperes, illetve **V. Z.** sem tudtak, és arra sem merült fel adat, hogy tiltakozott volna ellene, hogy az általa gyártott terméket a felperes a saját kaputelefonjaként, a saját cégnevével megegyező kereskedelmi névvel hirdette és értékesítette. Utalva az alperes által felhívott BH2014.53. számú jogesetre kifejtette, miszerint a piacon lévő azonos jellemzőjű korábbi termék kérdése csak azokban az esetekben bírhat jelentőséggel, ahol a felperestől független, harmadik személy terméke élvez időbeli elsőbbséget. A jelen esetben nem ez a helyzet, mert a felperesi cég valójában **A. L.-né** tevékenységét folytatta az ő hozzájárulásával, aki a társaság tagja és ügyvezetője. A felperes ugyanazokkal a beszállítókkal, majd az alperessel ugyanolyan együttműködési formában, ugyanolyan kaputelefonokat gyártott, forgalmazott és reklámozott azonos néven, mint korábban **A. L.-né**, de mivel 2002-től a kaputelefonokat a felperes gyártja, így azok az ő termékeiként lettek ismertek. Nincs időbeli elsőbbsége az EVKT kaputelefonoknak sem, mivel **V. Z.** csak részegységeket gyártott és azokat kizárólag a felperes részére értékesítette.

Mindezeket értékelve az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes a felperes hozzájárulása nélkül olyan jellegzetes külsővel és elnevezéssel állított elő és forgalmazott, illetve állít elő és forgalmaz kaputelefonokat, amelyről a felperest mint versenytársat vagy termékét szokták felismerni, azaz megvalósultak a Tptv. 6. §-ának tényállási elemei. A Tptv. 2. §-ára alapított keresetet többlétevényállás híján elutasította, megjegyezve, miszerint önmagában a felek közötti korábbi együttműködés, bizalmi viszony nem eredményez a jellegbitorlásra túli jogsértést. A törvényszék a Tptv. 86. § (2) bekezdés a), b), c), d) és f) pontjai alapján részben a kereseti kérelemtől eltérően alkalmazta az objektív jogkövetkezményeket is.

A kártérítési kereset körében az elsőfokú bíróság a Tptv. 86. § (2) bekezdés e) pontja, valamint a Ptk. 339. § (1) bekezdése és 355. § (4) bekezdése alapján járt el. A kárt, a jogellenes magatartást és a kettő közötti okozati összefüggést a megállapított jellegbitorlásra figyelemmel fennállónak látta. Emiatt a felperes bevételtől és így vagyoni előnytől esett el, ezért megállapítható, hogy az alperes Tptv-be ütköző cselekménye folytán kár érte a felperest. Ennek összegszerűsége ugyanakkor további bizonyítást igényel.

A döntés ellen az alperes fellebbezett, ebben a rész és közbenső ítélet részbeni megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte.

Álláspontja szerint az eljáró bíróság a bizonyítékokat tévesen mérlegelte, azokból hibás következtetéseket vont le és jogszabálysértő ítéletet hozott. Elévülési kifogását fenntartotta. Előadta, hogy nincs jogszabályi alapja a közlemény közzétételére kötelezésnek, mert nem tulajdonosa a „**k...hu**” weboldal, így nincs felette rendelkezési joga. Tévesen állapította meg az ítélet a kártérítő felelősséget, mert a felperes nem bizonyította a jellegbitorlás megállapításához szükséges tényállási elemeket. Utalva a joggyakorlatra hangsúlyozta, hogy a felperes olyan termék alapján nem érvényesíthet jogot, ami a megalakulása előtt már általa is elismerten létezett, ez egyben azt is jelenti, hogy nem ő alakította ki a termék külső jellemzőit és tette azt a fogyasztók számára ismertté. Az **E-V. Bt.** EVKT néven már 1998-ban gyártotta a kaputelefont, ez megelőzte a felperesi terméket, de a Codefon termék is létezett már a felperes megalakítása előtt, hiszen a **D.** és Tsa Bt. 2002 februárjában adott el ilyet **A. L.-né**nek, továbbá 2005-ben alperes is értékesített részére fém dobozt, illetve Codefon központot. Megismételte, hogy a felperes nem gyárt, nem gyártott és műszaki dokumentáció hiányában nem is lenne képes kaputelefon központot gyártani. A felperes a kereskedelmi forgalomban önállóan megvásárolható esővédőt helyezett el a terméken, és a külső egységet is a kereskedelemből szerzi be. A terméket 100%-ban az alperes gyártotta, műszaki

dokumentációval csak ő rendelkezik és a kaputelefont addig árusította a felperes, amíg az alperes szállította neki. Előadta, hogy panel alatt a kültéri egységet kell érteni, ezért a törvényszék tévesen állapította meg, hogy az alperes csak félkész terméket/alkatrészt szállított a felperesnek.

A fellebbezés szerint a felperes sem a bérnyújtást, sem a kizárólagosságot nem bizonyította, ezzel szemben az alperes számlákkal igazolta, hogy nem kizárólagos vevője volt a felperes. Sételmezte, hogy figyelmen kívül maradtak **V. Z.** vallomásának lényeges elemei, amiből egyértelműen kitűnt, hogy a nyomtatott áramkört lapok, panel, részegység név alatt a felek egyformán a telefonközpontot értik. A tanú EVKT termékét ma is kiadja a Google kereső, az nyilvánvalóan megegyezik a felperes termékével, ezért nincs elsőbbségi joga. Elsikkadt a perben az a nem vitatott körülmény is, hogy a Codefon logót **P. Gy.** az alperes megrendelésére tervezte. Vitatta a törvényszéknek a felhívott BH értelmezése kapcsán kifejtett érveit, hangsúlyozva, hogy egyrészt nem igaz, miszerint **A.**née lett volna a termék, másrészt az egyéni vállalkozó még az általa tulajdonolt gazdasági társaságtól is független gazdasági szereplő, így a felperes nem szerezhette jogot egyik tulajdonosának megszünt vállalkozásától. Hiányolta, hogy azt a felperesi nyilatkozatot sem vonta a bíróság mérlegelési körbe, ami szerint az alperes a nála bérnyújtásban megforduló termékeit értékesíthette, ez eleve kizárja a jellegbitorlást. Az összetéveszthetőség körében előadta, hogy a termék külsőleg eltér attól, amit a felperesnek szállított, mert a borítón egy párral több kopoltyú volt, és a külső doboz anyaga is más, amikor pedig értesült a védjegytalomról a termék nevét is megváltoztatta. Hiányolta, hogy az összetéveszthetőség körében figyelmen kívül maradt **H. J.** vallomása, aki egyből felismerte a két készülék közti különbséget.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú rész- és közbenső ítélet helybenhagyására irányult, annak helyes indokaira tekintettel.

A meghaladó keresetet elutasító rendelkezés vonatkozásában nem érkezett fellebbezés, ezért ebben a körben a rész- és közbenső ítélet a Pp. 253. § (3) bekezdése folytán jogerőre emelkedett.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a rész- és közbenső ítélet meghozatalához szükséges mértékben a tényállást feltárta és helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes a Tpv. 6. §-ba ütköző tisztességtelen piaci magatartást tanúsít, ami megalapozza kártérítő felelősségét is. Döntésével és indokaival a másodfokú bíróság egyetértett, ezért annak megváltoztatására nem látott okot az alábbiak szerint.

A Tpv. keresetindításkor hatályos 88. § (1) bekezdése kimondja, hogy a 2-7. §-okba ütköző magatartásra hivatkozással a magatartás tanúsításától számított hat hónapos elévülési határidőn belül indítható per. A (2) bekezdés első mondata szerint, ha a kifogásolt magatartás folyamatos, az elévülés a magatartás abbahagyásakor kezdődik.

A felperes keresetében részben a saját kaputelefon rendszeréhez összetéveszthetőségig hasonló termék gyártását és forgalmazását, részben a Codefon megjelölés 2013. végéig történt alkalmazását sérelmezte, tehát folyamatos és befejeződött használati cselekményeket egyaránt megjelölt. Mivel az alperes a Codefon megjelölést is huzamosabb időn keresztül használta, és azt csak a fenti időpontban cserélte le a DP3000 elnevezésre, ezért a Tpv. 88. § (1)-(2) bekezdéseire figyelemmel nem lehet vitás, hogy 2014. február 5. napján a keresetlevél a jogszabályban meghatározott hat hónapos határidőn belül lett előterjesztve. A folyamatos jellegbitorlási cselekmény esetében pedig a Tpv. 88. § (2) bekezdése értelmében még meg sem kezdődhetett az elévülés. E körben alaptalanul

érvelt azzal a fellebbezés, hogy a felperes nem 2013-ban szerzett tudomást a cselekményről, mert a 7. sorszámú jegyzőkönyvben ügyvezetője maga nyilatkozott úgy, hogy 2001-ben az alperes lemásolta az **E-V.** termékét és erről a felperes tudott. Ugyanis ezzel egyidejűleg azt is előadta **A. L.**, miszerint abban a tudatban voltak, hogy a lemásolt panelt az alperes nekik szállítja le, és csak 2013. végén tudták meg, amit egyébként eddig az ellenfél sem cáfol, hogy az alperes az, aki lemásolja a terméküket. A felperes a perben nem azt kifogásolta, hogy az alperes gyártotta a panelt, hiszen azt az együttműködés során maga is átvette tőle, hanem arra alapította a jogsértést, hogy tudomása szerint az alperes 2013. végétől olyan készterméket forgalmaz, amit teljes egészében ő gyárt a felperes megkerülésével és engedélye nélkül. 2001-ben a felperesi és az alperesi társaság még nem létezett, a felek más konstrukcióban álltak egymással üzleti viszonyban és bár jogutódlásról nincs szó, mindkét oldal mögött változatlan a tulajdonosi kör, ezért cselekvéseik előzményként a felek tevékenysége körében értékelhető. Minthogy elévülés nem következett be, így nem volt akadálya az igényérvényesítésnek, és a támadott döntés felülbírálatának.

A Tptv. 6. §-a értelmében tilos az árut, szolgáltatást (a továbbiakban együtt: áru) a versenytárs hozzájárulása nélkül olyan jellegzetes külsővel, csomagolással, megjelöléssel - ideértve az eredetmegjelölést is - vagy elnevezéssel előállítani vagy forgalomba hozni, reklámozni, továbbá olyan nevet, megjelölést vagy árujelzőt használni, amelyről a versenytársat, illetőleg annak áruját szokták felismerni.

A felek a kaputelefonok piacán egymás versenytársaivá váltak és nem kétséges, hogy a felperes nem járult hozzá sem ahhoz, hogy az időközben védjegyjogtalmat is nyert Codefon megjelölést az alperes használja, sem ahhoz, hogy a kaputelefonjával összetéveszthető terméket állítson elő és hozzon forgalomba. Jellegbitorlás sérelme miatt azonban a felperes akkor léphet fel eredményesen, ha bizonyítja, hogy a piacon korábbtól fogva jelen volt az érintett termékkel és ezért arról a fogyasztók őt ismerik fel, azt vele azonosítják, és ez megállapítható volt. Alapítván vitatta az alperes, hogy a felperes alakította ki a terméket, hogy azt ő tette a fogyasztók számára ismertté. A lefolytatott bizonyítás alapján helyesen értékelte úgy az elsőfokú bíróság, hogy ezt a felperes kellően igazolta, kifejtett indokaival az ítéletábra mindenben egyetértett, azokra csak visszautal, szükségtelen megismétlésük nélkül. Adott esetben annak van döntő jelentősége, hogy minden kétséget kizáróan a felperesi tulajdonosi körre vezethető vissza a Codefon kaputelefon. Ezt az okirati bizonyítékokon túl aggálytalanul alátámasztotta **V. Z.** vallomása, aki határozottan úgy nyilatkozott, hogy ő csak félkész terméket, részegységeket gyártott EVKT néven, ami az összeszerelést követően egy idő után Codefon kaputelefon néven került forgalomba. Előadta továbbá, hogy a panelt külső cégnek nem adta el, csak **A.**-nak, illetve hogy a műszaki részt ő csinálta, a kereskedelmi részt **A. L.** vitte, ő volt jelen a piacon. Ebből kitűnik, hogy az **E-V.** Bt. a kizárólag a felperes számára gyártott panelt önállóan nem forgalmazta, az pedig fel sem merült, hogy a késztermék értékesítésben részt vett volna, ekként a bt-t nem köthette össze a piac a Codefon kaputelefonnal.

A **D.** és Tsa Bt. 2002. februári, illetve az alperes 2005. évi, **A. L.-né** felé történt értékesítéseire is sikertelenül hivatkozott a fellebbezés, mert ezt az alperesi oldal az együttműködés keretében, származtatott joggal tette, emellett közvetlenül a végfelhasználók részére a felperesi oldal értékesítette tovább a készterméket, tehát a kaputelefont csak az **A.**-né vállalkozásához, később a felperesi társasághoz köthették a fogyasztók. Az elsőfokú bíróság a helyszíni tárgyalás alkalmával meggyőződött róla, hogy a felperesi üzemben gyártás folyik, amit alátámasztottak a gyártóberendezések beszerzését igazoló számlák is, ezért az alperes alapítván állítja, hogy a felperes nem képes a gyártásra. Valójában azonban ennek a kérdésnek nincs ügydöntő jelentősége, mert kizárólag a forgalmazás révén is válhatott a felperes termékeként ismertté a Codefon berendezés, az pedig bizonyította, hogy **A.**-né, majd a felperes az 1990-es évek végétől folyamatosan

nagy számú kaputelefont adott el, és ezt jelentős marketing- és reklám tevékenységgel támogatta meg, utóbbit az alperesi ügyvezető a 7. sorszámú jegyzőkönyvben megerősítette. Ezen a megítélésen az sem változtat, hogy jóval kisebb volumenben az alperes harmadik személyek részére történt eladást igazolt. Azon alperesi érvelés kapcsán, hogy ő készterméket is szállított a felperesnek a másodfokú bíróság megint rámutat, hogy ebben az esetben is a felperesen keresztül jutott el a termék a végfelhasználókhoz, továbbá helyesen fejtette ki az elsőfokú bíróság, miszerint az alperes nem tiltakozott ellene, hogy termékét a felperes a saját kaputelefonjaként, a saját cég- és kereskedelmi neve alatt hirdesse és értékesítse. A kereset a Codefon logóval kapcsolatosan nem fogalmazott meg igényt, ezért közömbösek a keletkezésének körülményei. A jellegbitorlás szempontjából nincs jelentősége annak a felperesi nyilatkozatnak, miszerint az alperes a nála bérgyártásban megforduló termékeit értékesíthette, mert ez a megfogalmazás olyan termékek értékesítésének a lehetőségét rejti magában, ami a felek együttműködésének keretében készült, de a perben a felperes nem ezeket, hanem a tudomása nélkül, kizárólag az alperes által gyártott kaputelefonokat sérelmezi.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, miszerint a felperesi Codefon kaputelefon a piacon található azonos rendeltetésű készülékektől jól elkülöníthető, jellegzetes külsővel rendelkezik, megfelelően állította zsinórmértékül a tájékozott és figyelmes fogyasztót, helytállóan ítélte meg, hogy nem eredményez eltérő összbenyomást a hangszórónyílások számában tapasztalható, minimálisnak tekinthető különbség, amire a fellebbezés is hivatkozik. Megállapításait a kirendelt szakértő is igazolta, aki szintén csak ezt az egyetlen különbséget mutatta ki, ekként eredménytelenül érvelt a fellebbezés a külső doboz anyagának eltéréseivel is. **H. J.** tanú kaputelefonok telepítésével foglalkozik, munkája révén rendszeresen találkozik az ilyen célra szolgáló berendezésekkel, így ezen a téren szakértőnek tekinthető, ismerete jóval túlmutat a releváns fogyasztói rétegen, ezért vallomása nem teszi aggályossá az elsőfokú bíróságnak az érintett termékek egymáshoz való viszonya vonatkozásában tett helyes megállapításait. E körben az alperes ezentúl más érvet nem hozott fel, ezért a másodfokú bíróság visszaül az elsőfokú döntésben foglalt helyes indokokra, amelyeket mindenben osztott. Annak a fellebbezési hivatkozásnak sincs relevanciája, hogy a védjegyoltalomról való tudomásszerzést követően megváltoztatta a termék nevét, mert ez csak a jövőre nézve zárja ki a bitorlás megállapítását, de nem mentesíti a tényleges használat miatti jogsértés megállapíthatósága alól. Ezért a törvényszék részítéletében megalapozottan állapította meg a Tpv. 6. §-ába ütköző tisztességtelen piaci magatartást, és helyesen alkalmazta a jogkövetkezményeket, beleértve az elégtételt is. Bár az alperes nem tulajdonosa a „k...hu” domain oldálnak, de termékeivel az alatta elérhető honlapon jelen van, ezért a másodfokú bíróság nem látja akadályát annak, hogy az elégtétel szövegének megjelenése érdekében intézkedéseket tegyen.

A Tpv. 86. § (2) bekezdés e) pontja szerint az érdekelt a keresetben kártérítést követelhet a polgári jog szabályai szerint.

Egyetértett az elsőfokú bíróság döntésével a fellebbviteli bíróság a közbenső ítéletet illetően is. Az alperes gazdasági tevékenysége körében kifejtett tevékenységével jogsértést követett el, ebből eredően a felperest vagyoni hátrány érte, fennáll az ok-okozati összefüggés is, tehát a felperes a Ptk. 339. § (1) bekezdése és 355. § (4) bekezdése szerint kártérítést követelhet. Ennek mértéke kérdésében további vizsgálgódás szükséges.

Mindezek tükrében a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alkalmazásával a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

A sikertelen fellebbezés miatt a Pp. 239. §-a és 78. § (1) bekezdése értelmében az alperes köteles megtéríteni a felperesnek a másodfokú eljárással felmerült költségét, ami a képviselőjét ellátó ügyvéd 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdései, valamint 4/A. § (1) bekezdése szerint meghatározott munkadíját tartalmazza.

A felülbírált keresetrész tekintetében a meg nem határozható pertárgyérték miatt a fellebbezési illeték 48.000 forint, azonban az alperes 600.000 forintot rótt le, erre tekintettel a másodfokú bíróság tájékoztatja, hogy az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. (Itv.) törvény 80. §. (1) bekezdés i) pontja, valamint 79. § (4) bekezdése értelmében az adóhatóságtól az adózás rendjéről szóló törvény adóvisszatérítésre vonatkozó szabályai szerint visszaigényelheti a megfizetett illeték egy részét az Itv. 46. § (1) bekezdése alapján.

Budapest, 2018. november 22.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Mózsik Tímea s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
bírószági ügyintéző